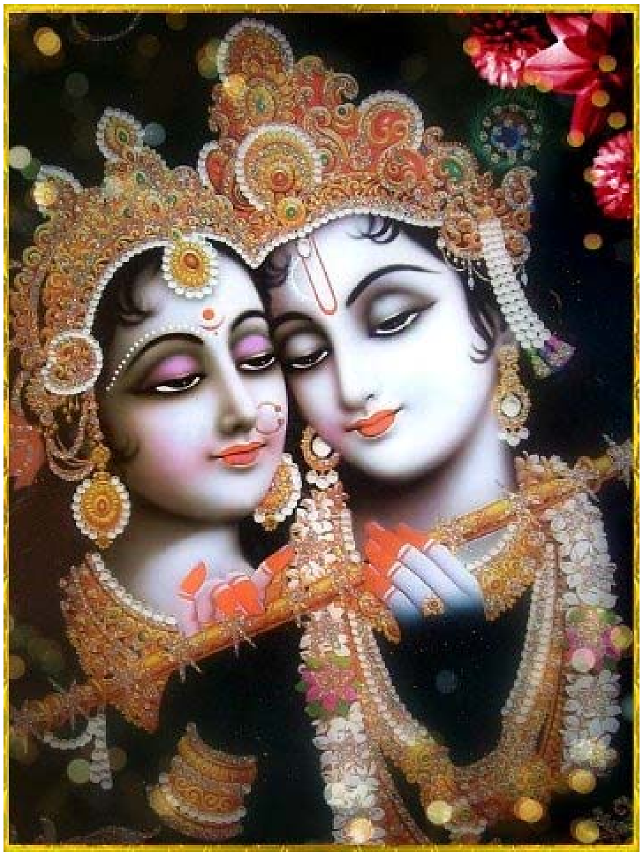
എന്റെ ജീവിതഗീത,എന്റെ പാഥേയം

(വ്യക്തിത്വവികസനം ഭഗവദ്ഗീതയില്)

ഡോ.സുവർണ്ണ നാലപ്പാട്ട്

വ്യക്തിത്വവികസനം ,നേതൃത്വപരിശീലനം,മാനേജ്മെന്റ് സയൻസ് ഇവയ്ക്കൊക്കെ മനശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും സമൂഹമനശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും പിൻബലമുണ്ട്. ഭഗവദ്ഗീത മനശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും സമൂഹമനശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും സമഗ്രമായ അടിത്തറമേൽ വ്യക്തിത്വവികസനത്തിനും ജീവിതായോധനത്തിനും (ജീവിതത്തിന്റെ മാനേജ്മെന്റ്)സമൂഹനന്മക്കുമായി പടുത്തുയർത്തിയ ആശയസൌധമാണ്.

ജീവിതത്തിൽ ദുഃഖം വരുമ്പോള് മനുഷ്യര് നിരാശരാവുന്നു. ദുഃഖിക്കേണ്ടാത്തതിനെച്ചൊല്ലി ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ട് ഉന്മത്തമായ മനോനിലയില് ഇരുന്ന് പണ്ഡിതന്മാരാണെന്ന ഭാവത്തിൽ ഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. ഞാനെന്ന ഭാവം

(വ്യക്തിത്വം) ശരീരസംബന്ധമാകുമ്പോളാണ് ഈ മൂഢത്വം സംഭവിക്കുന്ന ത്. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ വ്യക്തിത്വം ദേഹത്തോടു സംബന്ധപ്പെട്ടതല്ല, ദേഹിയോടു സംബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്ന് ആദ്യം ഗ്രഹിക്കണം. ഇതാണ് ഭഗവദ്ഗീത പഠിപ്പിക്കുന്ന ആദ്യപാഠം.

അശോച്യാനന്വശോചസ്ത്വം

പ്രജ്ഞാവാദാംശ്ച ഭാഷസേ

ഗതാസൂനഗതാസൂംശ്ച

നാനുശോചന്തി പണ്ഡിതാഃ (അ.2. ശ്ലോ.11) ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ ന ശോച്യാ ,താൻ ശോചിതവാനസി പ്രജ്ഞാവതാം ബുദ്ധിമതാം വാചാന് ച വച നാനി ച ഭാഷസേ,തദ് ഏതദ് മൌഢ്യം പാണ്ഡിത്യം ച വിരുദ്ധം ആത്മ നി ദർശയസി . ഉന്മത്ത ഇവ ഇതി അഭിപ്രായ എന്ന് ഭാഷ്യത്തിൽ പറ ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അർജ്ജുനന്റെ വിഷാദയോഗത്തെ(depression) ഉന്മത്താ വസ്ഥ എന്ന് ഭഗവദ് ഗീത വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് ഒരാ ളെ എങ്ങനെ വ്യക്തിത്വവികസനത്തിലൂടെ ജ്ഞാനിയാക്കാമെന്ന് ഗീത കാണിച്ചുതരുന്നു. പാശ്ചാത്യമനശ്ശാസ്ത്രം ഇഡ്, ഈഗോ, സൂപ്പർഈഗോ , സെൽഫ് (id,ego, superego,self) എന്ന് നാലായി വ്യക്തിത്വത്തെ വിഭജി ക്കുന്നു.ഒരാളിൽത്തന്നെ ഈ നാലു ഘടകങ്ങളുമുണ്ട്. ഏതു ഘടകം കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്നു എന്നതനുസരിച്ചാണ് വ്യക്തിത്വ നിർണ്ണയം. ആർത്തൻ, അർത്ഥാർത്ഥി, ജിജ്ഞാസു,ജ്ഞാനി എന്നാണ് ഭഗവാൻ വ്യാസന്റെ വിഭജനം (അ. 7. ശ്ലോ.16) 41 .

ദേഹം,ഇന്ദ്രിയം ഇവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഇഡ് (Id) സുഖലോലുപത്വം (pleasure principle) ആണ്. വിശപ്പ വന്നാൽ തിന്നണം. ദാഹിച്ചാൽ വെള്ളം കുടിക്കണം.ഉറക്കം വന്നാലുറങ്ങണം. ഇത്തരം ബയോളജിക്കലായ ശാരീ രികാവശ്യങ്ങൾ എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. അനിയന്ത്രിതമായ രീതിയിൽ, ലൈംഗി കചോദന അടക്കമുള്ള ബയോളജിക്കൽ ശാരീരികാവശ്യങ്ങളോട് പ്രതിക രിക്കുന്നവർ ഇഡ് വ്യക്തിത്വമുള്ളവരാണ്. ഇവരാണ് പലപ്പോഴും മൃഗങ്ങ

ളേക്കാളും കഷ്ടമായി പെരുമാറി സമൂഹത്തില് പ്രശ്നം ഉണ്ടാക്കുന്നത്. പുരുഷാർത്ഥങ്ങളില് കാമവും അർത്ഥവുമാണ് അവയിലുള്ള അമിതമായ ആസക്തി കൊണ്ട് , സ്വാർത്ഥപരമായ ക്രിയകൾചെയ്യാന് മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അവയാണ് പ്രശ്നകാരണം.ആർത്തനും അർത്ഥാർത്ഥിയും ഇതിനാല് ഇഡ് വ്യക്തിത്വമുള്ളവരാണ്, പ്രശ്നകാരികളാണ്. സകാമം കർമ്മം ചെയ്യുന്നവരായ ഇവർക്ക് ഏകാഗ്രമായി ബുദ്ധി പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനോ , ധർമ്മമോക്ഷങ്ങളില് താല്പര്യമുണ്ടാവാനോ സാധിക്കുന്നില്ല.

കാമാത്മാനഃ സ്വർഗ്ഗപരാ

ജന്മകർമ്മഫലപ്രദാം

ക്രിയാവിശേഷബഹുലാം

ഭോഗൈശ്വര്യഗതിം പ്രതി (2. 43)

ഭോഗൈശ്വര്യപ്രസക്താനാം

തയാപഹൃതചേതസാം

വ്യവസായാത്മികാ ബുദ്ധിഃ

സമാധൌ ന വിധീയതേ (2. 44)

ബാഹ്യശരീരപ്രകൃതി വെച്ച് വ്യക്തിത്വം നിർണ്ണയിക്കാനാവില്ല. എന്നാലും ഇതിനുള്ള ശ്രമം ചരിത്രത്തിലെമ്പാടും കാണാം. ഗ്രീക്കുകാർ ഇതിനെ സൊമറ്റോടൈപ്പിങ്ങ് എന്നു വിളിച്ചു. കഥകളിയിലെ നായകന് പച്ചയും വില്ലന് കത്തിയും എന്നപോലെ ഗ്രീക്കുനാടകത്തിലും കഥാപാത്രത്തിനനുയോജ്യമായ മാസ്കുകളുപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇന്നും വെള്ളിത്തിരയിലെ നായകസങ്കല്പത്തിൽ ഷാരൂഖ് ഖാനും പ്രേംനസീറും ഒരറ്റത്തും , വില്ലസങ്കല്പത്തിൽ ബാലൻ.കെ.നായരും അമരേഷ്പുരിയും പ്രാണും മറ്റേ അറ്റത്തുമാണ്. മുണ്ടും നേര്യതും ധരിച്ചവരെല്ലാം നല്ല സ്ത്രീകളും ,ജീൻസുധരിച്ചവരെ

ല്ലാം മോശക്കാരും എന്നു കരുതാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. വസ്ത്രധാരണം ഓരോ ദേശത്തും രാജ്യത്തും ഓരോന്നാണ്. ശരീരം തന്നെ ജീർണ്ണവസ്ത്രം. അതിനുമുകളിലായി ഞാത്തിയിട്ട അതിലും ജീർണ്ണിച്ച വസ്ത്രം നോക്കി സ്വഭാവനിർണ്ണയം നടത്തുന്നവരെ ഭഗവദ്ഗീത മൂഢന്മാരായിത്തന്നെ കരുതുന്നു.

വാസാംസി ജീർണ്ണാനി യഥാ വിഹായ

നവാനി ഗൃഹ്ണാതി നരോ അപരാണി

തഥാ ശരീരാണി വിഹായ ജീർണ്ണാ–

ന്യന്യാനി സംയാതി നവാനി ദേഹി (2.22)

- **ഗ്രീക്ക് സൊമറ്റോടൈപ്പിങ്ങ്:-**

1. എന്റോമോർഫ് . (endomorph) വിസറോടോണിയ. (viscerotonia) തടിച്ചവരും സുഖലോലുപരും
2. എക്ടോമോർഫ്. (ectomorph) സെറിബ്രോടോണിയ.(cerebrotonia) മെലിഞ്ഞവരും ചിന്തകരും
3. മീസോമോർഫ്.(mesomorph) ദൃഢമാംസപേശിയുള്ളവർ. ഊർജ്ജസ്വലർ.

ജൈനബുദ്ധമതസന്യാസിമാരുടെ പ്രതിമകളും സൈന്ധവസംസ്കൃതിയിലെ ചില ചിത്രങ്ങളും ,ഇന്ത്യയിലെ തടിച്ചവർ വെറും സുഖലോലുപര് മാത്രമല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നു. ചിരിക്കുന്ന ബുദ്ധന്റെ തടിച്ച രൂപം കണ്ട് അദ്ദേഹം സുഖലോലുപനെന്നു കരുതേണ്ട. കാഷ്യസ്സിനെ lean and hungry looking എന്നു വിളിച്ച ഷേക്സ്പിയറും മെലിഞ്ഞവരുടെ ചിന്ത നല്ലതായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല എന്നാണല്ലോ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. നല്ല ഭക്ഷണം സമയത്ത് കിട്ടിയാൽ അവികസിതരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ പല ചിന്തകരും തടിക്കും. ഭക്ഷണം കിട്ടാതിരുന്നാൽ തടിച്ചവരും മെലിയും.ശരീരത്തിന്റെ തടിയോ മെലിവോ അല്ല ,സുഖലോലുപതയും ചിന്തയും അളക്കാനുള്ള നിദാനമെന്ന് ഇത് തന്നെ തെളിവല്ലേ. ആയുർവ്വേദം വാതപിത്തകഫരക്തപ്രകൃതിയെന്നു വിളി

ക്കുന്നതിനെ ഗ്രീക്ക് മെഡിസിനും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്.കറുത്ത ബൈ ൽ, മഞ്ഞ ബൈൽ,ഫ്ലെം,ബ്ലഡ് (black bile, yellow bile, phlegm, blood) എന്നാണ് വിളിക്കുന്നതെന്നു മാത്രം. ആയുർവ്വേദക്കാരുടെ സൊമറ്റോടൈപ്പിങ്ങ് ആദ്യം പറഞ്ഞ ഗ്രീക്ക് സൊമറ്റോടൈപ്പിങ്ങിനേക്കാളും സൂക്ഷ്മമാണ്.

ആയുർവ്വേദം	ഗ്രീക്ക്	സ്വഭാവം
1. കഫം	phlegm	മന്ദരും അലസരും
2. പിത്തം	Yellow bile	വിഷാദാത്മകത്വം melancholic
3. വാതം	Black bile	ക്ഷിപ്രകോപി choleric
4. രക്തം	Blood	പ്രസാദാത്മകത്വം sanguine

ഇവിടെ അർജ്ജുനന്റെ പ്രകൃതി താല്കാലികമായ ഒരു വിഷാദാത്മകത്വമാണ്. അതിനെ പ്രസാദാത്മകത്വത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരണം. കാമമോ കോപമോ കൊണ്ട് സമ്മോഹവും സമ്മോഹംകൊണ്ട് സ്മൃതിനാശവും സ്മൃതിനാശംകൊണ്ട് ബുദ്ധിനാശവും അർജ്ജുനന് സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ ദ്വന്ദ്വാതീതമായ ,നിഷ്കാമകർമ്മത്തിലൂടെ പ്രസാദത്തിലേക്കുള്ള വഴി തുറന്നുകൊടുക്കാനും വ്യക്തിത്വം വികസിപ്പിക്കാനും ഭഗവാനു കഴിയുന്നു.

രാഗദ്വേഷവിയുക്തൈസ്തു

വിഷയാനിന്ദ്രിയൈശ്ചരൻ

ആത്മവശ്യൈർവിധേയാത്മാ

പ്രസാദമധിഗച്ഛതി(2.64)

പ്രസാദേ സർവ്വദുഃഖാനാം

ഹാനിരസ്യോപജായതേ

പ്രസന്നചേതസോ ഹ്യാശു

ബുദ്ധിഃപര്യവതിഷ്ഠതേ

പ്രസന്നചിത്തന്റെ-പ്രസാദവാന്റെ – ബുദ്ധിയാണ് വേഗം ഉറച്ച് നിശ്ചല മായി,ഏകാഗ്രമായി ഭവിക്കുന്നത്. ഏകാഗ്രബുദ്ധിയാണ് ഈഗോ, സുപ്പ ർഈഗോ തല ങ്ങളിലേക്കും അവിടെനിന്ന് ആത്മബ്രഹ്മതലങ്ങളിലേക്കും വ്യക്തിത്വത്തെ വികസ്വരമാക്കുന്നത്. പ്രതിഭാശാലികളായ ശാസ്ത്രജ്ഞരും ചിന്തകരും ഋഷികവികളും ഈ തലങ്ങളിലേക്ക് പടിപടിയായി ഉയർന്നവ രാണ്.

- **സ്പ്രാംഗർ,ആൽപ്പോർട്ട്ഃ-**

1928ൽ മനുഷ്യരുടെ വ്യക്തിത്വം നിശ്ചയിക്കേണ്ടത് അവരുടെ താല്പര്യ ങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും മൂല്യബോധങ്ങളും ആസ്പദമാക്കിവേണമെന്ന് സ്പ്രാംഗർ (spranger) പറഞ്ഞു. ആൽപ്പോർട്ട് (Alport) ഇതു ശരിവെച്ചു,നൂറുശതമാനം സ്വീകരിച്ചു. അതോടെ ആറുതരം വ്യക്തിത്വങ്ങളെ പാശ്ചാത്യമനശ്ശാസ്ത്രം അംഗീകരിച്ചു.

1. സൈദ്ധാന്തികം (തിയററ്റിക്കൽ) Theoretical
2. സാമ്പത്തികം(ഇക്കണോമിക്ക്) Economic
3. സൌന്ദര്യാത്മകം (ഏസ്തറ്റിക്ക്) Aesthetic
4. സാമൂഹികം (സോഷ്യൽ) social
5. രാഷ്ട്രീയം(പൊളിറ്റിക്കൽ) political
6. മതപരം (റിലിജിയസ്) Religious

ദുഃഖിതൻ(ആർത്തൻ),അർത്ഥാർത്ഥി(ധനം ആവശ്യമുള്ളവൻ), ജിജ്ഞാസു (ഗ വേഷകൻ) ജ്ഞാനി എന്ന് ഭഗവദ് ഗീത നാലുതരം മനുഷ്യരെ അവരുടെ താല്പര്യ മനുസരിച്ചും വ്യക്തിത്വവികാസത്തിന്റെ ഘട്ടത്തെ ആസ്പദമാക്കിയും വിഭജിക്കുന്നു.

ആർത്തോ ജിജ്ഞാസുരർത്ഥാർത്ഥീ

ജ്ഞാനീ ച ഭരതർഷഭഃ (അ. 7. ശ്ലോ.16)

സ്വഭാവം,താല്പര്യം ,കർമ്മം,വ്യക്തിത്വവികസനഘട്ടം ഇവയെ ആധാരമാക്കി ബ്രാഹ്മണ,ക്ഷത്രിയ, വൈശ്യ, ശൂദ്ര,പഞ്ചമരെന്ന് അഞ്ചായിട്ടും വിഭജിക്കുന്നു.

സ്പാംഗറുടെ തിയററ്റിക്കൽ,റിലിജിയസ് വ്യക്തിത്വത്തോട് ,സ്പിരിച്വലെന്നു കൂടി (spiritual) ചേർത്താലേ ബ്രാഹ്മണ്യമാവൂ. (റിലിജിയനല്ല,സ്പിരിച്വാലിറ്റി.)അദ്ധ്യയനം, അദ്ധ്യാപനം, തപസ്സ് ജ്ഞാനം,ജിജ്ഞാസ,മനനം,ഗവേഷണം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ ആരിലൊക്കെ കണ്ടുവോ, അവരാണ് ബ്രാഹ്മണർ. ഇത് വിരലിലെണ്ണാവുന്നവരിലേ എക്കാലത്തും കണ്ടിരുന്നുള്ളു. മതമെന്നാൽ ഭാരതീയഭാഷകളില് അഭിപ്രായമെന്നാണ് അർത്ഥം. ഓരോ മനുഷ്യനുമുണ്ട് അവന്റേതായ മതം (അഭിപ്രായം). അതിൽവൈവിദ്ധ്യമുണ്ട്. പക്ഷേ,ആത്മീയത (സ്പിരിച്വാലിറ്റി) സർവ്വമനുഷ്യർക്കും ഒന്നേയുള്ളു. ബ്രഹ്മം(ഈശ്വരൻ ഏകമായതു കൊണ്ടാണിത്). ഭാരതത്തിലെ ദർശനങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത ഇതാണ്. മതപരം(റിലിജിയസ്)ആത്മീയം (സ്പിരിച്വാലിറ്റി) എന്നിവയുടെ വ്യത്യാസം ഗ്രഹിക്കാതെ അദ്വൈതാമൃതവർഷിണിയായ ആത്മഗീതാരഹസ്യം വെളിപ്പെടുകയില്ല. സ്പാംഗറുടെ സോഷ്യൽ, പൊലിറ്റിക്കൽ വ്യക്തിത്വ ങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് ക്ഷത്രിയൻ. സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ചിന്ത ,ധർമ്മജിജ്ഞാസ, അതിൽ മന നം,കർമ്മനിഷ്ഠ ഇവ അവർക്കുണ്ട്. ഇത് കാലക്രമത്തിൽ അധികാരം, ഭരണം, സമരം, നീതിന്യായപരിപാലനം, എന്നിവയിലും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച ചിന്തയിലും (ഇക്കോണമി) എത്തിക്കുന്നു.

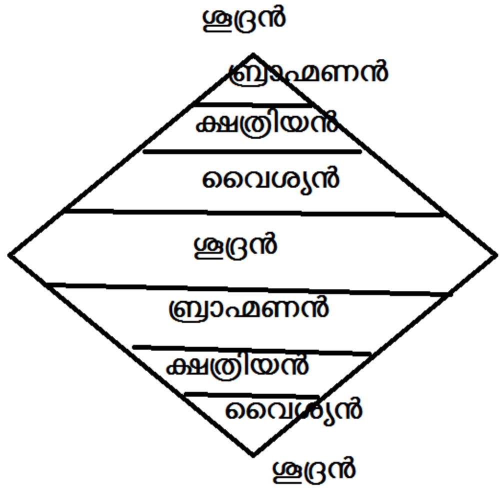
സ്പാംഗറുടെ ഇക്കണോമിക് ,ഏസ്തറ്റിക് വ്യക്തിത്വം ചേർന്നതാണ് വൈശ്യന്റെ വ്യക്തിത്വം. കല, സാഹിത്യം,വാണിജ്യം,കൃഷി മുതലായ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളും, അതിനായി ലോകസഞ്ചാരവും –ഇവയിലാണ് വൈശ്യന്റെ നിഷ്ഠയും മനനവും. ധനസമ്പാദനവും കലകളും ഭൂരിപക്ഷക്കാരേയും പെട്ടെന്ന് വശീകരിക്കുന്നവയാണ്. വശീകരണക്ഷമ തയുള്ള വൈശികതന്ത്രത്തിൽ നിഷ്ഠയോടെ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനാണ് വൈശ്യന്. ഇവരുടെ സ്ത്രീകളെ വേശ്യയെന്നും വൈശ്യയെന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. വൈശിക തന്ത്രത്തിലുള്ള പ്രാവീണ്യം വേശ്യയെന്നപേരിലും ഗണനക്രിയയിലുള്ള പ്രാവീണ്യം ഗണിക,ഗണകനെന്നപേരിലും ഇവർക്ക് നേടിക്കൊടുത്തിരിക്കാം. ശൂദ്രർ ഈ മൂന്നുവിഭാഗത്തിലും പെടാത്തവരാണ്. അതായത് മൂന്നുതരക്കാരാണ് ഇവരിൽ(ശൂദ്രരിൽ) പെടുക.

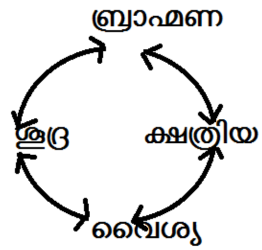
1. മേല്പറഞ്ഞമൂന്നിനും അതീതമായി ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ വ്യക്തിത്വം സമ്പൂർണ്ണമായി ത്യജിച്ച പരമഹംസർ.

2. മൂന്നുവിഷയങ്ങളിലും (ബ്രാഹ്മണ്യ,ക്ഷാത്ര,വൈശ്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞവ) താല്പര്യവും ശ്രദ്ധയും നിഷ്ടയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള വ്യക്തിത്വം –ശൈശവാവസ്ഥ.ജനിക്കുമ്പോൾഎല്ലാവരും ശൂദ്രരായിട്ടാണ് ജനിക്കുന്നത്.
3. മൂന്നിലും താല്പര്യമില്ലാതെ തിന്നും കുടിച്ചും അലസമായി മന്ദരായി ഇഡ് വ്യക്തിത്വത്തിനുമാത്രം കീഴ്പ്പെട്ട വർഗ്ഗം .ഏതാണ്ട് ചിന്താവിഷ്ടയായ ശ്യാമളയിലെ ശ്രീനിവാസന്റെ പോലെ.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ മനുഷ്യരുടെ വർഗ്ഗീകരണം പോലെയേ ഉള്ളു സംസ്കൃതഭാഷയിലും വർഗ്ഗീകരണം. ഇതുമനസ്സിലാക്കിയാൽ,ജന്മനാ ജായതേ ശൂദ്ര,കർമ്മണാ ജായതേ ദ്വിജ എന്ന ഭഗവദ്വാക്യത്തിന്റെ പൊരുളറിയും. ജന്മനാ എല്ലാ മനുഷ്യരും ശൂദ്രരായി ജനിക്കുന്നു. വാസനകളും താല്പര്യങ്ങളും നിഷ്ടകളും കർമ്മങ്ങളും ഹേതുവായി ദ്വിജത്വം കിട്ടുമ്പോള്(രണ്ടാം ജന്മം)അതാതു താല്പര്യവും നിഷ്ടയും കർമ്മവുമനുസരിച്ച് ശൂദ്ര നിൽനിന്ന് ബ്രാഹ്മണനോ,ക്ഷത്രിയനോ,വൈശ്യനോ ജനിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഈ മൂന്നുകൂട്ടരും ഉപനയനം ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഏതാണ്ട് ജ്ഞാ നസ്നാനംപോലെ ഒന്നാണ്. വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, ഗുരുകുലത്തിലെ അന്തേവാസിയാവുന്നതിനു മുമ്പ്, ചെയ്യുന്ന ഒന്ന്. ഇത്തരം എല്ലാ വിഭജനങ്ങളിൽനിന്നും അതീതനാവുമ്പോളാണ് പരമഹംസനായി വീണ്ടുംശൈശവാവസ്ഥ പ്രാപിക്കുന്നത്.

ജന്മം 1	ജന്മം 2 (ദ്വിജം)	ജന്മം 3 (സർവ്വത്യാഗം,സന്യാസം)
ശിശു (ശൂദ്രൻ)	ബ്രാഹ്മണൻ,ക്ഷത്രിയൻ,വൈശ്യൻ.	പരമഹംസൻ

അതായത് സർഗ്ഗക്രമത്തിൽ,വൈശ്യനും ബ്രാഹ്മണനും ഇടയിലും, ബ്രാഹ്മണന് ഉപരിയും ,വൈശ്യനുതാഴെയും ,ക്ഷത്രിയനു സമമായും ശൂദ്രനു സ്ഥാനങ്ങള് കിട്ടുന്നു. ക്ഷത്രിയനും ശൂദ്രനും തമ്മില് ഒറ്റവ്യത്യാസമുണ്ട്. ശുക് കൊണ്ട് ആർദ്രനായി വിഷാദാത്മകനായി അകർമ്മണ്യനായി വിലപിക്കുന്നു എന്ന വ്യത്യാസം. ആ സ്വഭാവം മാറി, പ്രസാദാത്മകനായി കർമ്മനിരതനായാല് ക്ഷത്രിയനായി. അർജ്ജുനവിഷാദയോഗത്തിൽ ശൂദ്രനായി വിലപിച്ച അർജ്ജുനനെ ഊർജ്ജസ്വലനായ ക്ഷത്രിയനാക്കി കർമ്മനിരതനാക്കി പ്രസാദയോഗയുക്താത്മാവാക്കാനാണ് ഗീത ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടുന്നത്.

$E=e^3$—f എന്നാണ് കർമ്മശേഷിയുടെ നിർവ്വചനം.

E Efficiency(കർമ്മശേഷി) $e^{3=}$ (Experience X expertise Enthusiasm) അനുഭവം ,സാങ്കേതികപരിചയം ,ഉത്സാഹം . f= frustration വിഷാദം കൊണ്ടുള്ള രോഗം.(വിഷാദരോഗം).അർജ്ജുനന് യുദ്ധം ചെയ്യാന് ഉത്സാഹമുണ്ടായിരുന്നു. ആയോധനവിദ്യയിൽ സാങ്കേതികപരിചയവും മികച്ച അനുഭവവും ഉണ്ടായിരുന്നു.താൽക്കാലികമനസ്സംഘർഷം കൊണ്ടുണ്ടായവിഷാദം കാർമേഘം സൂര്യനെ എന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർമ്മശേഷിയെ മറച്ചുകളഞ്ഞു. ആ വിഷാദത്തെ മാരുതവേഗത്തിൽവന്ന് (അർജ്ജുനന്റെ കൊടിക്കൂറയിലെ മാരുതിയുടെ വേഗം) അടിച്ചുപറത്തിക്കളഞ്ഞ് കർമ്മസൂര്യനെ വീണ്ടും അഭിവ്യക്തമാക്കുകയാണ് ഗീത. നല്ല മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനാണിവിടെ ഗീത ഉപദേശിക്കുന്ന കൃഷ്ണൻ.

- **ഈഗോവ്യക്തിത്വം**

മാനസികവ്യക്തിത്വമാണ് റിയാലിറ്റി പ്രിൻസിപ്പിളെന്നു വിളിക്കുന്ന ഈഗോ, ശാരീരികമല്ല. ഇവിടെ ക്ഷേത്രജ്ഞനായ ഞാൻ,താനിരിക്കുന്ന ക്ഷേത്രത്തെ, (തന്റെ വാസസ്ഥാനം,മണ്ഡലം,ചുറ്റുപാട്) ജിജ്ഞാസയോടെ നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നു.സത്യം, തന്റെ ഇഡ് വ്യക്തിത്വത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഇന്ദ്രിയചോദനക്കുമാത്രം നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല എന്ന് ഈഗോ മനസ്സിലാക്കുന്നു..ഞാനീ ശരീരമല്ല, മനസ്സും ബുദ്ധിയുമാണ് എന്ന് ഗ്രഹിച്ച വ്യക്തി താനിരിക്കുന്ന ശരീരക്ഷേത്രത്തെ പഠിക്കുമ്പോൾ ശരീരശാസ്ത്രവും വൈദ്യശാസ്ത്രവും ഉണ്ടാവുന്നു. ഇതരജന്തുജാലങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ഞാനിനെ പഠന വിധേയമാക്കുമ്പോൾ ജന്തുശാസ്ത്രവും സസ്യശാസ്ത്രവും ,ചരാചരപ്രപഞ്ചമണ്ഡലങ്ങളെ പഠിക്കുമ്പോള്, കെമിസ്ട്രി, ഫിസിക്സ്,ആസ്ട്രോഫിസിക്സ് എന്നിവയും ഉണ്ടാവുന്നു. സബ് അറ്റോമിക്ക് പാർട്ടിക്കിൾ മുതൽ,ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾവരെ സർവ്വവും ഉൾപ്പെട്ട ക്ഷേത്രത്തെ നിരീക്ഷിക്കുകയും പഠിക്കുകയും പഠിച്ചത് ഓർമ്മിക്കുകയും (സ്മൃതി) തർക്കവിചാരം ചെയ്യുകയും നിത്യാനിത്യവസ്തു വിവേകത്തിലൂടെ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനും നവസൃഷ്ടിക്കും കാരണഭൂതമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന, മനസ്സും ബുദ്ധിയും ചേർന്ന വ്യക്തിത്വമാണ് ഈഗോ. ഓരോ കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോളും താൻ ആ കർമ്മമണ്ഡലം കീഴടക്കി എന്ന് ഈഗോ സന്തോഷിക്കുന്നു.(മേല്പറഞ്ഞതെല്ലാംതന്നെ ഈഗോയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്, ഇഡ്ഡിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല.) ഇഡ്ഡും ഈഗോയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ഫ്രൂയിഡ് പറഞ്ഞു:-ഇഡ്ഡ് കുതിരയാണെങ്കിൽ ഈഗോ സാരഥിയാണെന്ന്. കുതിരപോകുന്നവഴിക്ക് അതിനെ തെളിച്ചുവിടുന്ന ഈഗോ ഉള്ളവരാണ് മിക്കമനുഷ്യരും എന്നദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഗീത ഉപയോഗിച്ച അതേ ഉപമതന്നെ ഫ്രൂയിഡ് ഉപയോഗിച്ചതിൽ അത്ഭുതം വേണ്ട. ഫ്രൂയിഡ് ഭഗവദ്ഗീത വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല അഭിപ്രായവുമായിരുന്നു.(Vishnu on Freud’s desk എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിക്കുക)ഫ്രൂയിഡിയൻസൈക്കോഅനാലിസിസ് ജനിച്ചത് ആർത്തരും വിഷാദരോഗികളുമൊക്കെയായ മനോരോഗികളുടെ കിടക്കക്കരികിലാണ്. അതു കൊണ്ടാണ് മിക്കമനുഷ്യരും കുതിരപോകുന്നവഴി അതിനെ തെളിക്കുന്ന ഈഗോ ഉള്ളവരാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡാറ്റ കാണിക്കുന്നത്. ജിജ്ഞാസുക്കളും ഗവേഷണകുതുകികളുമായ ചിന്തകരുടെ ഡാറ്റമാത്രം എടുത്താല് ഇങ്ങനെ തോന്നിയെ

ന്നു വരില്ല. Learning and Trait Theory എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഗുണസിദ്ധാന്തം ഇത്തരം ചിന്തകരുടെ മസ്തിഷ്ക ലാബറട്ടറികളിലാണ് പിറന്നത്.

സൂപ്പർഈഗോ:

മനുഷ്യർ ചില മാതൃകകളെ സ്വീകരിക്കുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്ത് മാതാപിതാക്കളും കാരണവന്മാരും ഗുരുനാഥന്മാരും അയൽക്കാരും ചങ്ങാതിമാരും വേലക്കാരും- പിന്നെപ്പിന്നെ വായിച്ചും കേട്ടും അറിഞ്ഞ പൂർവ്വികരും കവികളും ശാസ്ത്രജ്ഞരും ഋഷിമാരും ... ഈ മാതൃകകളും അവര് സ്വീകരിച്ച ജീവിതമൂല്യങ്ങളും കൊണ്ട് നാം നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ സ്വയം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നു. ഇതാണ് സുപ്പർഈഗോ. ഇതിന് പ്രധാനമായും രണ്ടുഘടകങ്ങളുണ്ട്.

1. താൻഇന്നയിന്നത് പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താല് അത് തനിക്കും സമൂഹത്തിനും ദോഷമാവും . അല്ലെങ്കിൽ ഗുണമാവും എന്ന ബോധം. (conscience)
2. പൂർവ്വമാതൃകകളോടുള്ള തന്മയത(identification) കൊണ്ട് ഉണ്ടായ ego-ideal.

പൂർവ്വമാതൃക മാതാപിതാക്കൾമുതൽ,സത്യയുഗ,ത്രേതായുഗകാലത്തെ ഐതിഹാസികപുരുഷന്മാരോ ചരിത്രപുരുഷരോ വരെ ആകാം. കുട്ടികൾ തങ്ങൾക്കുലഭിച്ച നിന്ദ,ശിക്ഷ,സ്നേഹം,സുരക്ഷ ഇവയെ ആസ്പദമാക്കി മോഡലുകളെ അനുകരിക്കുന്നു. മുതിർന്ന ആളുകളില് തന്മയത അനുകരണം മാത്രമല്ല. പൂർവ്വികരുടെ ചിന്താരീതി ,താർക്കിക ബൌദ്ധികസമീപനങ്ങൾ,സ്വഭാവങ്ങളെന്നിവ തന്നിൽത്തന്നെ സാത്മീകരിക്കലും കൂടിയാണ്.(നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോന്റേയും ശങ്കരന്റേയും വരാഹമിഹിരന്റേയും ശ്രീകൃഷ്ണന്റേയും ഒക്കെ താർക്കികബൌദ്ധികസമീപനങ്ങളെ സാത്മീകരിക്കാതെ വെറുതെ അനു കരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ) . ശ്രേഷ്ഠന്മാർ എന്ത് ആചരിക്കുന്നുവോ അത് സാമാന്യജനങ്ങളും ആചരിക്കുന്നു എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറയുന്നു:- **പാർത്ഥാ, ത്രിഭുവനത്തിലും എനിക്കു ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടോ,നേടേണ്ടതായിട്ടോ യാതൊന്നുമില്ല. എന്നാലും ഞാൻ കർമ്മം ചെയ്യുന്നു.ഞാൻ കർമ്മമൊന്നും ചെയ്യാതെ അലസനായിരുന്നാൽ ജനങ്ങളും എന്നെ അനുകരിച്ച് അലസന്മാരാവും. സ്വധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കാതിരുന്നാലാണ് വർണ്ണസങ്കരം ഉണ്ടാവുക. നാലുവർണ്ണങ്ങളെ ഗുണധർമ്മവിഭാഗമനുസരിച്ച് ഞാന് സൃഷ്ടിച്ചു. അവയുടെ കർത്താവും ,അകർത്താവും ഞാൻതന്നെയാണ്..**

ഗുണധർമ്മവിഭാഗമനുസരിച്ച് മനുഷ്യര് നാലുതരമുണ്ട്. അവനവന്റെ ഗുണധർമ്മാനുസൃതമായ കർമ്മം (സ്വധർമ്മം)ചെയ്യാതെ പരധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കാൻ ആളുകള് പുറപ്പെടുമ്പോളാണ് വർണ്ണസങ്കരം ഉണ്ടാവുന്നത്. സൈദ്ധാന്തികവ്യക്തിത്വം സാമ്പത്തികവ്യക്തിത്വത്തിലേക്കും രാഷ്ട്രീയവ്യക്തിത്വത്തിലേക്കും ഇറങ്ങുന്നതും ,സൌന്ദര്യാത്മകവ്യക്തിത്വം രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കു തിരിയുന്നതും പരധർമ്മമാണ്. **ചിലർ ബഹുമുഖവ്യക്തിത്വങ്ങളുള്ളവരായിരിക്കും .അവർക്ക് ഏതുധർമ്മവും നന്നായി ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. കൃഷ്ണന്റേത് ബഹുമുഖപ്രതിഭയോടെയുള്ള അസാധാരണവ്യക്തിത്വമാണ്.**

നഹി ജ്ഞാനേന സദൃശം

പവിത്രമിഹ വിദ്യതേ

തത് സ്വയം യോഗസംസിദ്ധഃ

കാലേനാത്മനി വിന്ദതി (അ.4.38)

ശ്രദ്ധാവാൻലഭതേ ജ്ഞാനം

തത്പരം സംയതേന്ദ്രിയഃ

ജ്ഞാനം ലബ്ധ്വാ പരാം ശാന്തി –

രചിരേണാധിഗഛതി(അ.4.39)

യോഗസന്യസ്തകർമ്മാണം

ജ്ഞാനസംഛിന്നസംശയം

ആത്മവന്തം ന കര്മ്മാണി

നിബധ്നന്തി ധനഞ്ജയഃ (അ.4. 41)

അത് ജ്ഞാനിയുടെ വ്യക്തിത്വമാണ്.ജ്ഞാനം വേണമെങ്കിൽശ്രദ്ധ വേണം. സന്യാസയുക്തമായ നിഷ്കാമകർമ്മംവേണം.അങ്ങനെ സർവ്വസംശയവും വിഛേദിച്ച ജ്ഞാനിയെ കർമ്മബന്ധങ്ങളൊന്നും ബന്ധിക്കുന്നില്ല, ആത്മസാക്ഷാത്കാരം കൊണ്ട് ,പവിത്രമായ ജ്ഞാനലബ്ധി കൊണ്ട്, പരമമായ ശാന്തി നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ആ വ്യക്തി. സന്യാ

സുശീലരായ അത്തരം പൂർവ്വീകരുടെ ധന്യസ്മരണ ഉള്ളിലുള്ള കാല ത്തോളം കുട്ടികളാരും നന്മയിൽനിന്നകന്നുപോവുകയില്ല.അവരുടെ വ്യക്തിത്വ വികസ്വരമായിത്തീരും.

സന്യാസശീലരാമപ്പണ്ടുള്ളോരുടെ

ധന്യസ്മരണ നിന്നുള്ളിൽനിന്നാല്

അമ്മതന്നോമനക്കൊച്ചുമിടുക്കനു

നന്മയല്ലാതെ കണ്ടില്ലയല്ലോ (നാലപ്പാട്ടിന്റെ ഇന്നത്തെ അമ്മ. പുളകാ ങ്കുരം)

സ്വധർമ്മം കുറച്ചെങ്കിലും നന്നായി അനുഷ്ഠിച്ചു കൊണ്ട് ജീവിച്ചാല് അത് നമ്മേ യും സമൂഹത്തേയും രക്ഷിക്കും. ഉദാഹരണമായി ,കാർഗിലില് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ജ വാൻ ആയുധംവെച്ച് അഹിംസാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വക്താവായി മാറിയാലത് അപരാധമായേക്കും. സിവിലിയന്മാർ ആയുധമെടുത്ത് തീവ്രവാദികളായി പൊതു മുതൽ നശിപ്പിക്കുന്നതും കൊള്ളയും കൊലയും നടത്തുന്നതും പരധർമ്മമാണ്. ഭയാവഹമാണ്.രണ്ടും തനിക്കും സമൂഹത്തിനും ദോഷകരമാണ്.അതുകൊണ്ട് വർണ്ണസങ്കരം (ഗുണധർമ്മങ്ങളുടെ കലർപ്പ്)ഉണ്ടാവുന്നു. ഡോക്ടറാവാൻ തല്പ രരായ കുട്ടികളെ എഞ്ചിനീയറാക്കുന്നതും ,കവിത ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ പൈലറ്റാക്കു ന്നതും ,അവരവരുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ച കർമ്മരംഗം തെരഞ്ഞെടുക്കാനനുവ ദിക്കാതിരിക്കുന്നതും വർണ്ണസങ്കരമുണ്ടാക്കുന്നു. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലിന്ന് ഇതാണ് സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എല്ലാവരും പരധർമ്മം സ്വീകരിക്കാന് നിർബ്ബന്ധി തരാവുന്നു. ചരിത്രപുരുഷനായ കൃഷ്ണനെന്ന പൂർവ്വികന്റെ മാതൃകയോടു തന്മയത പ്രാപിച്ച് , നരൻ നാരായണനാവുന്ന സുപ്പർഇഗോ അർജ്ജുനനിലുണരുന്നു. അതോടൊപ്പം സുപ്പർഈഗോക്കും അതീതമായ ഒരു വ്യക്തിത്വവും അദ്ദേഹത്തി ലഭിവ്യക്തമാവുന്നു.

സെൽഫ്:-

ചാതുർവ്വർണ്യത്തിന് അകർത്താവും താനാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ, വർണ്ണവും സ്വഭാവവും നിർണ്ണയിക്കുന്നതില് പൂർവ്വമാതൃകകള് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനുപരി പൂർവ്വജന്മവാസനയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ഗീത ചൂണ്ടിക്കാ

ട്ടുന്നു. പൂർവ്വജന്മവാസനയുടെ അഭി വ്യക്തിയാണ് വർണ്ണങ്ങളുടെ ഗുണധർമ്മം. അതിൽ സൂപ്പർഈഗോക്ക് പങ്ക് കുറച്ചേ ഉള്ളൂ. പൂർവ്വജന്മവാസനയനുസരിച്ചാണ് വ്യക്തി ഈ ജന്മത്തിലെ മാതൃകകളെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതും പരിചയപ്പെടുന്നതും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുമൊക്കെ. യഥാർത്ഥസാരഥി ഈഗോ അല്ല, സുപ്പർഈഗോയുമല്ല. പൂർവ്വജന്മസംസ്കാരസ്മൃതി എന്ന സമഷ്ടിമനസ്സായ സെൽഫ് ആണ്. (ഈ ഇംഗ്ലീഷുപദം ആത്മാവെന്ന സംസ്കൃതപദത്തിന് പകരം വെക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല. ആത്മാവെന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയെ ഉൾക്കൊള്ളാനാവില്ല സെൽഫെന്ന പദത്തിന്. . ആ സെൽഫിനെ (ആത്മാവായ തന്നെത്തന്നെ) അർജ്ജുനന്ന് അഭിവ്യക്തമാക്കാനാണ് ഈ പരമരഹസ്യം ഞാനാണ് പണ്ട് വിവസ്വാനുപദേശിച്ചതെന്ന വാക്ക്.

ഇമം വിവസ്വതേ യോഗം

പ്രോക്തവാനഹമവ്യയം

വിവസ്വാൻമനവേ പ്രാഹ

മനുരിക്ഷ്വാകുവേ അബ്രവീത് (അ. 4. 1)

മാത്രമല്ല, യോഗഭ്രഷ്ടന്റെ പുനർജ്ജനിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴും പഴയ ജന്മങ്ങളിലെ ജ്ഞാനവാസനയോടെയാണ് പുനർജ്ജനിയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പ്രാപ്യ പുണ്യകൃതാം ലോകാ-

നുഷിത്വാ ശാശ്വതീഃസമാഃ

ശുചീനാം ശ്രീമതാം ഗേഹേ

യോഗഭ്രഷ്ടോഭിജായതേ (അ.6. 41)

അഥവാ യോഗിനാമേവ കുലേ ഭവതി ധീമതാം

ഏതദ്ധി ദുർല്ലഭതരം

ലോകേ ജന്മയദീദൃശം(6.42)

തത്ര തം ബുദ്ധിസംയോഗം

ലഭതേ പൌർവ്വദേഹികം

യതതേ ച തതോ ഭൂയഃ

സംസിദ്ധൌ കുരുനന്ദനഃ(6.43)

പൂർവ്വാഭ്യാസേന തേനൈവ

ഹ്രിയതേ ഹ്യവശോ അപി സഃ

ജിജ്ഞാസുരപി യോഗസ്യ

ശബ്ദബ്രഹ്മാതിവത്തതേ (6.44).

പൂർവ്വജന്മസ്മൃതികളിലെ ജ്ഞാനാർജ്ജനം കൊണ്ടാണ് ഈ ജന്മത്തിലും ജിജ്ഞാസുവായി ഭവിക്കുന്നതും ആത്മാന്വേഷണം ചെയ്ത് ശബ്ദബ്രഹ്മത്തെ അതിവർത്തിക്കുന്നതും.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സ്മൃതിലോകം എത്ര ചെറുതാണ്. ഹ്രസ്വകാലസ്മൃതി കൾ കെമിക്കൽ ന്യൂറോട്രാൻസ്മിറ്ററുകളായും ദീർഘകാലസ്മൃതികള് മസ്തിഷ്കനാഡീവ്യൂഹങ്ങളിലെ വൈദ്യുതിശക്തിയായും നാം ശേഖരിക്കുന്നു. 20 ട്രില്യന് സൈനാപ്സുകളിലായി അത്രയും സ്മൃതിസഞ്ചയം ശേഖരിക്കാൻ മസ്തിഷ്കത്തിനാവും. 920 ബില്യന് ഓർമ്മ ശേഖരിക്കാവുന്ന ജനിതകങ്ങള് നമ്മൾക്കുണ്ട്. മസ്തിഷ്കത്തിൽ ഇഹജന്മസ്മരണകൾ, ജനിതകങ്ങളിൽ പൂർവ്വജന്മസ്മരണകള് -ഒരു കൊച്ചുവൈറസ്സും ഏകകോശജീവിയുമായിരുന്ന ജന്മങ്ങളിലെ സ്മൃതിഭാണ്ഡം പോലുമുണ്ട് ആ ജനിതകച്ചുരുളിനകത്ത് ശേഖരിച്ചുവെച്ചിട്ട്. എന്നാലും നമുക്കൊന്നും ഓർമ്മയില്ല. അർജ്ജുനനെപ്പോലെ.

കൃഷ്ണൻ പറയുന്നു:- അർജ്ജുനാ, എനിക്കെല്ലാം ഓർമ്മയുണ്ട് എന്ന്. വന്നതും വരാനിരിക്കുന്നതുമായ സർവ്വവും തെളിയുന്ന ത്രികാലജ്ഞാനിയുടെ വ്യക്തിത്വമാണ് സമഷ്ടിമനസ്സിന്റേത്. അത്തരം സമഷ്ടിമനസ്സിന്റെ വിശ്വരൂപദർശനമുണ്ടായി അതിനോട്ടു തന്മയത പ്രാപിക്കാതെ, മന്മനാഭവ എന്ന കൃഷ്ണന്റെ നിർദ്ദേശം പ്രാവർത്തികമാക്കാന് ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. ഈ അവസാനവികാസ ഘട്ടത്തിൽ ഇഡ്,ഈഗോ,സുപ്പർ ഈഗോ എന്ന് ക്രമത്തില് വികാസം പ്രാപിച്ച വ്യക്തിത്വം ആ വ്യക്തിത്വത്തെ തന്റെ തന്നെ സമഷ്ടിമനസ്സായ ബ്രഹ്മത്തിൽ സർവ്വസമർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. വ്യക്തിത്വത്തിന് അതീതനാവുന്നു.

യോഗയുക്തോ വിശുദ്ധാത്മാ

വിജിതാത്മാ ജിതേന്ദ്രിയഃ

സർവ്വഭൂതാത്മഭൂതാത്മാ

കുർവ്വന്നപി ന ലിപ്യതേ (അ 5. 7)

ജിതാത്മനഃപ്രശാന്തസ്യ

പരമാത്മാ സമാഹിതഃ

ശീതോഷ്ണസുഖദുഃഖേഷു

തഥാ മാനാപമാനയാ

ജിതാത്മാവായി പ്രശാന്തനായി,ദ്വന്ദ്വാതീതനായി പരമാത്മസമഭാവത്തിൽ ജീവാത്മാവ് വിളങ്ങുന്നു. ഇതാണ് യഥാർത്ഥ വ്യ ക്തിത്വ വികസനം. അതോടെ,

ലോകമേ തറവാട്, തനിക്കീച്ചെടികളും

പുൽകളും പുഴുക്കളും കൂടിത്തൻകുടുംബക്കാര്

എന്നായി സ്വഭാവം.ലോകാസ്സമസ്താഃസുഖിനോ ഭവന്തു എന്നായി പ്രാർത്ഥന. അദ്വൈതമായി മതം. സ്നേഹമായി സന്ദേശം.

സർവ്വഭൂതസ്ഥമാത്മാനം

സർവ്വഭൂതാനി ചാത്മനി

ഈക്ഷതേ യോഗയുക്താത്മാ

സർവ്വത്ര സമദർശനഃ (അ. 6. 29)

യോ മാം പശ്യതി സർവ്വത്ര

സർവ്വം ച മയി പശ്യതി

തസ്യാഹം ന പ്രണശ്യാമി

സ ച മേ ന പ്രണശ്യതി (6.30)

സർവ്വഭൂതസ്ഥിതം യോ മാം

ഭജത്യേകത്വമാസ്ഥിതഃ

സർവ്വഥാ വർത്തമാനോ അപി

സ യോഗീ മയി വർത്തതേ (6.31) ഏകത്വത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ട് സർവ്വത്തിലും (അനേകത്തിലും) സർവ്വഭൂതത്തിലും ഇരിക്കുന്ന ഈശ്വരനെത്തന്നെ സമബുദ്ധിയോടെ കാണുമ്പോഴാണ് സർവ്വത്ര സമദർശിത്വം സാദ്ധ്യമാവുക. പാവ്ലോ (Pavlov) വിന്റെ Conditioned reflexൽനിന്ന് സ്കിന്നറു(Skiner)ടെ operant conditioning ലേക്ക് വ്യക്തി എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. പാവ്ലോവിന്റെ റിഫ്ലക്സിൽ ക്ഷേത്രം ക്ഷേത്രജ്ഞനെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. കർമ്മനിരതമാക്കുന്നു. സ്കിന്നറുടേതിൽ ക്ഷേത്രജ്ഞന് ക്ഷേത്രത്തെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു.കർമ്മനിരതമാക്കുന്നു.താൻ ജീവിക്കുന്ന മണ്ഡലത്തിന്റെ സൃഷ്ടി മാത്രമല്ല, സ്രഷ്ടാവും കൂടിയാണ് വ്യക്തി എന്ന് ജെസ്റ്റാൾട്ട് സൈക്കോളജിയെ(gestalt psychology)പ്പോലെ ഗീതയും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സ്വന്തം മനനത്തിലൂടെ ,ചിന്ത യിലൂടെ,സ്വയം ഉത്തേജിപ്പിക്കാനും ഉണർത്താനും വികസിപ്പിക്കാനും വ്യക്തിക്കു സാധിക്കുമെന്ന ആധുനികമനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ വാക്ക് ഉദ്ധരോദ്ധരമാത്മാനം എന്ന ഗീതാവചനത്തിലുണ്ട്. ഒരാളുടെ ജ്ഞാനമാണ് അയാളുടെ വിജ്ഞാനത്തെ സഹായിക്കുന്നത്. **കൃഷ്ണന്റെ ജ്ഞാനവിജ്ഞാനക്ഷീര സാഗരത്തിലുയരുന്ന ചിന്താശക്തിയാകുന്ന തൂവെണ്ണയാണ് ഗീത. അത് കൃഷ്ണന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കാതലാണ്. സമൂഹത്തിനും വ്യക്തിക്കും നന്മവരുത്തുന്ന ഔഷധവീര്യമുള്ള ആ വാക്ക് ഭാരതത്തിനുമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വർക്കും വേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ട ,പാടപ്പെട്ട,അമൃതവർഷിണിയാണ്.**

- **സ്വാനുഭവം**

മനുഷ്യർ ആദ്യം ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ദാസരാണ്. പിന്നീട് സ്വന്തം കാമങ്ങൾ സാധിക്കാൻകച്ചവടക്കണ്ണോടെ കർമ്മം ചെയ്യുന്ന വൈശ്യനാവുന്നു. അതും കഴിഞ്ഞാൽ,സമ്പാദിച്ചുകൂട്ടിയ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് സംരക്ഷിക്കാനായി ആയുധമേന്തിയ ക്ഷത്രിയനാവുന്നു.(ആർത്തനും അർത്ഥാർത്ഥിയും ആയ മനസ്സ് ധർമ്മസംരക്ഷണത്തിനായി പൊരുതാനാരംഭിക്കുന്നു) ദൈവസർഗ്ഗക്രമത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽമനുഷ്യമനസ്സ് പൂർണ്ണജീവവികാസം പ്രാപിക്കുമ്പോള്, പാമ്പ് വളയൂരിക്കളയുന്നതുപോലെ ഈ ഭാവങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. സർവ്വം ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യം തേടുന്ന ഏകാന്തസഞ്ചാരം ആരംഭിക്കുന്നു. ആൾക്കൂട്ടത്തില് തനിയേ നിൽക്കുന്ന ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് വിൽഡ്യൂറന്റ് The men of wisdom who

stand aside unused by the world എന്നു പറഞ്ഞത്. കിടപ്പറകളും ചന്തസ്ഥലങ്ങളും യുദ്ധക്കളങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് ,ചിന്തയുടെ അഗാധശാന്തമണ്ഡലങ്ങളിലേക്ക് സത്യമെന്ന ചിന്താമണിതേടി ഊളിയിടുന്നവര്.. അഗ്നി എന്നോ വഴികാട്ടുന്ന ജ്യോതിയെന്നോ വിളിക്കാവുന്നവര്,. . . അധികാരത്തേക്കാളും ധനത്തേക്കാളും സത്യത്തിനും ധർമ്മത്തിനും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നവര്...ധ്യാനത്തിൽ ആനന്ദം കാണുന്നവർ.. ഇവരുടെ എണ്ണം എപ്പോഴും കുറവായിരിക്കും.

പൂർവ്വജന്മവാസനകൾ, ജനിതകരൂപത്തിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി ജീവവികാസപ്രക്രിയയിൽനമ്മെ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാക്കി എന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ് അഹങ്കരിക്കാൻയാതൊന്നുമില്ലെന്ന് ജ്ഞാനി അറിയുന്നു.അതുകൊണ്ട് ,ബലവദ്വിനയത്തിന്റെ സൌമ്യമൂർത്തിയാണ് ജ്ഞാനി. ഇതാണ് നാലപ്പാടൻകളരിയുടെ സാരസ്വതപാഠം. ഈ കൊച്ചുജന്മത്തിന്റെ ഇക്കണോമിക്ക്,പൊളിറ്റിക്കൽ യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്ന് വളയൂരുംപോലെ മനസ്സിനെ മോചിപ്പിച്ച് ,അതീതജന്മങ്ങളിലെ സംഗീതധ്വനികളിലേക്കും വരുംതലമുറകളുടെ സർഗ്ഗം നടക്കുന്ന രാശിമണ്ഡലങ്ങളിലേക്കും സഞ്ചരിക്കാൻഈ കളരിയിലെ പഠനമാണ് എന്നെ സഹായിച്ചത്.ഇതാണ് എന്റെ സുപ്പർഈഗോവിനെ വളർത്തിയ മാതൃകകളുള്ള ഗുരുകുലം.

എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ രണ്ടു മഹാത്ഭുതങ്ങൾ- ഒന്ന് , നക്ഷത്രനിബിഢമായ ആകാശപ്പരപ്പിലെ നിഗൂഢക്രമബദ്ധത.അതിൽലയിച്ച നാദതരംഗങ്ങളും പ്രകാശതരംഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അവിഭാജ്യത. രണ്ട്, . വാസനച്ചിമിഴിൽ അടച്ച് എന്റെ ആത്മാവ് കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ആന്തരധർമ്മങ്ങളുടെ ക്രമബദ്ധമായ വികാസപരിണാമത്തെ ഗ്രഹിക്കാനും അപഗ്രഥിക്കാനും കഴിവുള്ള ബോധപ്രകാശം. ഗേഥേ ഉദ്ധരിക്കുന്ന, കാന്റിന്റെ ഒരു വാക്യം നാലപ്പാട്ടിന്റെ ഡയറിയില് കുറിച്ചിട്ടത് കണ്ടു. കാന്റിന്റെ ജീവിതത്തിലും The starry heavens above and the moral law within ആയിരുന്നുവത്രെ രണ്ടു മഹാത്ഭുതങ്ങള്.

മാനവചേതന വസ്തുക്കളെ നോക്കിക്കാണാൻ പലമാർഗ്ഗങ്ങളെടുത്തിട്ടുണ്ട്.ഒരു താക്കോൽപ്പഴുതിലൂടെ നോക്കിക്കണ്ട് മുറിയെ വർണ്ണിക്കുന്നത് ഡിഫക്ടീവ് മെത്തേഡ് ആണ്.ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനത്തുനിന്ന് ,ഒരു പ്രത്യേകആംഗിളിൽവെച്ച ക്യാമറക്കണ്ണിലൂടെ മുറിയെ നോക്കിക്കാണുന്നത് ലോജിക്കൽമെത്തേഡ് ആണ്.

പകൽവെളിച്ചത്തിൽ,മുറിയിൽ സ്വതന്ത്രമായി സഞ്ചരിച്ചും കണ്ടും സ്പർശിച്ചും അറിഞ്ഞും വർണ്ണിക്കുന്നതാണ് സൈക്കോളജിക്കൽമാർഗ്ഗം. മുറി വീട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. വീട് ഭൂമിയുടെ ഭാഗം. ഭൂമി സൌരയൂഥത്തിന്റെ ഭാഗം. സൌരയൂഥം രാശിമണ്ഡലത്തിന്റെ ഭാഗം. ഇങ്ങനെ സർവ്വചരാചരങ്ങളുടേയും അദ്വൈതാവസ്ഥ ഗ്രഹിക്കുന്ന ഹോളിസ്റ്റിക് മാർഗ്ഗമാണ് എസോട്ടറിക് മാർഗ്ഗം. എന്റേത് സൈക്കോളജിക്കലും എസോട്ടറിക്കുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഒരു സമന്വയമാണെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഒന്നിനെത്തന്നെ പല ലോജിക്കൽആംഗിളുകളിലൂടെയും നോക്കിക്കാണുന്ന മാർഗ്ഗമാണിത്. അത് ജിജ്ഞാസുമനസ്സിന്റെ മാർഗ്ഗമാണ്. ആർത്തന്റേതോ അർത്ഥാർത്ഥിയുടേതോ ആയിരുന്നിട്ടില്ല.

ആധുനികമഹിളകളുടെ സമസ്യകളും യോഗദാനവും എന്നതായിരുന്നു അന്താരാഷ്ട്രഗീതാസെമിനാറിലെ വിഷയം ഇതിനെ പുരസ്കരിച്ച് കേസരി 1176 വൃശ്ചികം 25 (ഡിസംബർ 10)ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച എന്റെ ലേഖനത്തിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങളും കൂടി ചേർത്താലേ, ഗീതയുടെ വ്യക്തിത്വവികസനമെന്ന ഈ വിഷയം പൂർത്തിയാവുകയുള്ളൂ. സ്വാനുഭവമില്ലാത്ത, വെറും തിയറി മാത്രമായ വ്യക്തിത്വവികസനമല്ലല്ലോ,ഗീത ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്.

ആരാണ് ആധുനികമഹിള . എന്താണവളുടെ സമസ്യ. എന്താണവൾ സമൂഹത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടത്. മകളും കാമുകിയും ഭാര്യയും അമ്മയും സഹോദരിയും മുത്തശ്ശിയും മാത്രമായിരുന്നാൽ മതിയോ അതോ ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രത്തിലെ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള പൌരയും കൂടിയായി തന്റെ വ്യക്തിത്വം വികസിപ്പിക്കണോ. സമൂഹത്തിലും രാഷ്ട്രഭരണത്തിലും ലോകത്തിലും സഹധർമ്മം ചരിക്കാതെ എങ്ങനെയാണവൾ പുരുഷന്റെ സഹധർമ്മിണിയായി സഹധർമ്മശ്ചരതഃ എന്ന ആശീർവ്വാദം സഫലമാക്കുക. സമശീർഷയായി സഹധർമ്മം ചരിക്കുന്ന സഹധർമ്മിണിയെന്ന പുരാതനനിർവ്വചനം ഇന്ന് ആധുനികമഹിളകൾക്കാണ് യോജിക്കുന്നത്. പുരുഷന്റെ ശക്തിയായി എല്ലാ കർമ്മരംഗങ്ങളിലും സ്ത്രീ ഉണ്ടാവുമ്പോളാണ് ഒരു സ്ത്രീയെന്നനിലയിലുള്ള അവളുടെ ദൌത്യം പൂർത്തിയാവുന്നത്. ഇരുതലവാളുപോലെ മൂർഛയുള്ള കർമ്മരംഗങ്ങളിലെല്ലാം പോറലേൽക്കാതെ കടന്നുപോകുക എന്ന സമസ്യ ആധുനികമഹിളകൾക്കുണ്ട്. ആ യാത്രയിൽ താന്

നേടിയ പാഥേയം സമൂഹത്തിനു പകർന്നുനൽകുക എന്ന യോഗദാനം അവളുടെ കടമയുമാണ്. ലോക പൌരന്റെ എല്ലാ കഴിവുകളും തന്നിലുണ്ടെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞ് , അവയെ ഉണർത്തി,ലോകനന്മക്കായി അവയെ വിനിയോഗിക്കുക എന്ന ശ്രമകരമായ ദൌത്യം തികച്ചും ആനന്ദകരമായ കർമ്മമാണ്. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ചിന്താമണി തെരഞ്ഞെടുത്ത് വരുംതലമുറകൾക്കായി തുടച്ചു മിനുക്കുക എന്ന യജ്ഞമാണ് എന്റേത്. നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോനിൽനിന്ന് വരാഹമിഹിരനിലേക്കും ഇളങ്കോവടികളിലേക്കും സുശ്രുതനിലേക്കും വൈദികഋഷിമാരിലേക്കും സഞ്ചരിച്ച് ഞാൻകണ്ടെത്തിയ രത്നപ്രഭ കണ്ണഞ്ചിക്കുന്നതാണ്. സിൻഡ്രല്ലയെപ്പോലെ ഞാനാ ചിന്താരത്നങ്ങൾക്കിടയിൽ, നൃത്തം വെച്ചു. എന്റെ മനസ്സിന്റെ രാശിമണ്ഡലങ്ങളിലേക്ക് അവ പ്രവഹാനിലരൂപത്തിൽചുറ്റിയടിച്ച് കറങ്ങിവന്നു നിറഞ്ഞു് അതിനെ ചൈതന്യപൂർണ്ണമാക്കി. മനസ്സിന്റെ പാവനചഷകത്തിൽസർവ്വജീവജാലങ്ങളുടെ ജീവരക്തവും ഉണ്ടെന്ന അറിവിൽഅഹിംസയുടെ ജീവകാരുണ്യമധു ഉറന്നു.

ആകാശഗംഗയിലെ പരമാണുമാത്രമായി സൂര്യന്. സൂര്യന്റെ പാലാഴിയിലെ ഒരു നുറുങ്ങുപാൽത്തരിയായി ഭൂമി. ഈ പാലാഴിയിൽ എനിക്കു ചുറ്റും എത്രയെത്ര ചിദ്കണങ്ങളുടെ ലാസ്യം. ശ്രുതിമധുരസംഗീതം. ഈ സംഗീതത്തിന്റെ ഗണിത താളത്തിന്റെ വിധാതാവാര്. സഹസ്രാബ്ദത്തിലൊരിക്കൽമാത്രം ഈ ശ്രുതിലയ താളം കേൾക്കാൻഭാഗ്യമുണ്ടായ ഏതെങ്കിലുമൊരു മനുഷ്യനോ. ? ഭൂമിയുടെ പാൽത്തരിനുറുങ്ങിലൊരു കാൽക്കണം പോലുമല്ലാത്ത മനുഷ്യനോ. ? അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനീയം ഈ ലോകഗോളം തിരിയുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽഅവന്റെ പങ്ക് എത്ര നിസ്സാരം.എങ്കിലും കെല്പറ്റതെങ്കിലും എൻകയ്യും ചെല്ലായ്കിലപ്പോഴേ നിശ്ചലം കാലചക്രം എന്നും എന്റെ ഗുരു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ബംഗാളിലെ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് ശ്രീമതി നിർമ്മലാബാനർജി എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ വ്യവസായവത്കരണത്തിനുശേഷമാണ് സ്ത്രീകള് പുരുഷന്റെ സഹധർമ്മചാരിണികളല്ലാതായിത്തീർന്നതെന്ന് സയുക്തികം വാദിക്കുന്നു. ദ്രാവിഡനാട്ടിലെ സ്ത്രീകൾക്ക് മര്യാദ ,മുതൽമര്യാദ മുതലായ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം പുതി

യതായിരുന്നില്ല. സെൽഫ് റെസ്പെക്ട് മൂവ്മെന്റ് ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പും ഇതിന്റെ ബീജം ഉണ്ണിയാർച്ചയിലും കണ്ണകിയിലും കാക്കപ്പാടിനിയിലുമെല്ലാം പൂത്തുലഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. 1918 -19ൽ ഉമാനെഹ്റു,രാമേശ്വരി നെഹ്റു,രൂപ്കുമാരി നെഹ്റു ,കമലാ നെഹ്റു മുതലായവരുടെ സ്ത്രീദർപ്പണെന്ന മാസികയില്, പറയുന്നു:- നമ്മുടെ ഇല്ലായ്മകളേയും പരിമിതികളേയും കുറിച്ചുമാത്രം ആവലാതിപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്നിട്ടു കാര്യമില്ല. നമ്മിൽനിർല്ലീനമായ ശക്തികളെ അറിയുക. അവയെ വികസിപ്പിക്കാന് ശ്രമിക്കുക. Self respect ഇല്ലാത്ത സമൂഹത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം സാദ്ധ്യമല്ല. Self respect ലഭിക്കാന് സ്ത്രീപരുഷന്മാർക്ക് സ്വന്തം കഴിവുകളുടെ സമ്പൂർണ്ണ വികാസം സാധിക്കണം. അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളില്ലാത്ത സമൂഹങ്ങൾക്ക് – സ്ത്രീകൾ, ആദി വാസികള്,പിന്നോക്കക്കാർ,നിർദ്ധനരായ മുന്നോക്കസമുദായക്കാർ- മുഴുവന് അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ മാത്രം കടമയല്ല. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും കട മയാണ്. ഒരുമയോടെ,ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ ,അവനവന്റെ കർമ്മരംഗങ്ങളില് ആത്മാർത്ഥതയോടെ നാമെല്ലാവരും പ്രയത്നിച്ചാല് ഇതു സാദ്ധ്യമാവും. സാദ്ധ്യമാക്കണം. ജാതിമതങ്ങളുടേയും സമുദായങ്ങളുടേയും സ്ത്രീപുരുഷഭേദത്തിന്റേയും രാഷ്ട്രീയക്കക്ഷികളുടേയും മറ്റു പലതിന്റേയും പേരിൽ വഴക്കടിച്ച് നാം ചിന്നിച്ചിതറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഊർജ്ജം ഈ വഴിക്ക് തിരിച്ചുവിടുക എന്നതാണ് ഒരേ ഒരു പോംവഴി

വളരെ കുറച്ചുമാത്രമാണ് എനിക്ക് ചെയ്യാൻകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും , അണ്ണാർക്കണ്ണന്റെ സഹായവും ശ്രീരാമന് സേതുബന്ധിക്കാനുള്ള സഹായം തന്നെയായിരുന്നുവല്ലോ എന്ന് സമാശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാലാവാം ഭഗവദ്ഗീതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള മേനേജ്മെന്റ് ബ്ലഡ്ബാങ്കിലെ അഡ്മിമിനിസ്ട്രേഷനില് പ്രയോഗിക്കാനും അതിൽ 100 ശതമാനം തന്നെ വിജയം വരിക്കാനും എനിക്കു കഴിഞ്ഞതിനെ കെല്പറ്റതെങ്കിലും എൻകൈയ്യിന്റെ ചെറിയ ഒരു സംഭാവനയായി എനിക്കു കരുതാനാവുന്നതും.

ഗവേഷക,ശാസ്ത്രജ്ഞ,സാഹിത്യകാരി, സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയുള്ള പൌര, മുതലായ മേഖലകളിലുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് പ്രയത്നശീലം കൊണ്ടും ഇഛാശക്തികൊണ്ടും ജീവിതം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനായി

എന്നതിലാണ് എന്റെ ചാരിതാർത്ഥ്യം. സാമ്പത്തികഭദ്രതക്കും സ്റ്റാറ്റസ്സിനും സുഖലോലുപതക്കും ഭൌതികതൃഷ്ണകൾക്കും അമിതപ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ , മൂല്യങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാതെ പോകുന്നു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിലേക്ക് വീണുപോകാതെ , ഭൌതികശാസ്ത്രരംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കാനായതും മൂല്യാധിഷ്ഠിതവിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് ഒട്ടേറെ ചിന്തിക്കാനും എഴുതാനും കഴിഞ്ഞതും ഭഗവദ്ഗീതയിലെ കർമ്മയോഗം കൊണ്ടു തന്നെയാണ്.വസ്ത്രത്തിലോ ഭാഷയിലോ നാം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വർത്തമാന കാലത്തിലോ അല്ല, നമ്മുടെ മാനസികാവസ്ഥയിലാണ് ആധുനികത ഇരിക്കുന്നത്. നാം ചിന്തിക്കുന്ന വിധം, പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിധം, സംസാരിക്കുന്ന വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം-ഇവയിൽനിന്നാണ് നമ്മുടെ ആത്മോർജ്ജത്തെ അറിയുന്നത്. **എന്റെ ചിന്ത എന്താണോ അതേ എന്റെ നാവിലും തൂലികത്തുമ്പിലും നിന്ന് പുറപ്പെടുകയുള്ളു. എന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ത്.അതിനു ഞാൻ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗമെന്ത്. ഇതു രണ്ടും അറിഞ്ഞാലേ എന്റെ ആത്മാംശം ഗ്രഹിക്കാനാവൂ.** കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞത്:-

കീർത്തിശ്രീർവാക് ച നാരീണാം

സ്മൃതിർമേധാ ധൃതിക്ഷമാ

എന്നാണ്. ധർമ്മിഷ്ഠയെന്ന കീർത്തിയാണ് സുന്ദരിയെന്നോ പണക്കാരിയെന്നോ ഉള്ള കീർത്തിയല്ല വേണ്ടത്. വിദ്യയോടും വിനയത്തോടും കൂടിയ ശാസ്ത്രോചിതമായ വാക്ക് ,ആ വാക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ശ്രീത്വം,ഇവ ലക്ഷ്മിയുടെയും സരസ്വതിയുടെയും സമന്വയമാണ്. അതൊടൊപ്പം സ്മൃതി അഥവാ ഓർമ്മശക്തി വേണം. ഈ ജന്മത്തിലെ കർമ്മങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ഓർമ്മമാത്രം പോര, യഥാർത്ഥത്തില് ഞാനാരാണ് –ആത്മാവോ ശരീരമോ- എന്ന ഓർമ്മകൂടി ഉണ്ടാവണം. ഞാനൊരു സ്ത്രീശരീരമാണ്,പുരുഷശരീരമാണ് എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതാണ് പ്രശ്നങ്ങളുടെ കാരണം. ശരീരം വെറും വസ്ത്രം മാത്രമാണ്. ലിംഗഭേദമില്ലാത്ത ആത്മാവാണ് ഞാനെന്നത് സദാ ബോദ്ധ്യമുണ്ടായാൽ, ആവലാതികൾക്കിടമില്ല. മേധ,ബുദ്ധി,ധാരണാശക്തി ഇവ ആത്മാവിന്റെ ഗുണങ്ങളാണ്. അവയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് സ്മൃതിയും വിദ്യയോടുചേർന്ന വാക്കും ലഭിക്കുന്നത്.

കർമ്മകുശലതയും ക്ഷമയും അലങ്കാരങ്ങളാണ്. മഹാഭാരതത്തില് കുന്തി ദ്രൌപദിയോടു പറയുന്നു: സ്ത്രീയുടെ പാത പൂവിരിച്ചതാണ് .പക്ഷേ,അവ വിരിക്കപ്പെടുന്നത് അവൾ കടന്നുപോന്ന പാതയിലാണ്.

ഇതാണ് എനിക്കും അനുഭവം. ഇതിനു സമാനമായ ചിലവരികളുണ്ട് എന്റെ ഗുരു നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോന്റെ കവിതയിൽ.

എൻചുടുചോരപേർത്തിറ്റിറ്റുവീണൊരാ

സഞ്ചാരമാർഗ്ഗത്തെ സംസ്മരിക്കേ

ഓരോ കരിങ്കൽനുറുങ്ങുമെൻകാലുകള്-

ക്കോരോ മഹേശ്വരലിംഗമായി

പുല്ലിൻകൊടികളോരോന്നുമെന്നുള്ളിലാ-

ക്കല്യാണകൃഷ്ണന്റെ മെയ് വടിവായ്.

പരീക്ഷണങ്ങളും സുഖദുഃഖങ്ങളും നിറഞ്ഞ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ബഹുദൂരം സഞ്ചരിച്ച് ,വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയ എനിക്കും തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോള് പറയാനുള്ളത് ആ ഗുരുവാക്യങ്ങള് തന്നെയാണ്.

പറഞ്ഞുകേട്ടും ചിന്തിച്ചും വായിച്ചും പഠിച്ചും നേടിയ അറിവോട് നിഷ്കാമകർമ്മത്തിലുള്ള കുശലതയും, സ്വാനുഭവമാകുന്ന വിജ്ഞാനവും കൂടി ചേരണം. ഏതൊന്നറിഞ്ഞാലാണോ ഇവിടെ മറ്റൊന്നും അറിയാൻബാക്കിയില്ലാതാവുന്നത്, ആ ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിലുള്ള ജിജ്ഞാസ ,ബൌദ്ധികമായ അന്വേഷണം എന്നിവയുടെ പരിണതഫലമായി, ബ്രഹ്മാനുഭവം(ബ്രഹ്മാനുഭൂതി) ഉണ്ടാവുന്നതാണ് മനുഷ്യനെ കൃതകൃത്യനാക്കുന്നത്.

ജ്ഞാനം തേഹം സവിജ്ഞാന-

മിദം വക്ഷ്യാമ്യശേഷതഃ

യജ്ഞാത്വാ നേഹഭൂയോ അന്യത്

ജ്ഞാതവ്യമവശിഷ്യതേ (അ 7. 2)

മനുഷ്യാണാം സഹസ്രേഷു

കശ്ചിദ്യതതി സിദ്ധയേ

യതതാമപി സിദ്ധാനാം

കശ്ചിന്മാം വേത്തി തത്ത്വതഃ(7.3)

ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കാനും അറിയാനും അവസരം ലഭിച്ചവരും കൂടി ,സ്വാനുഭൂതി ലഭിക്കാതെ ശുഷ്കപണ്ഡിതരായി അലയുകയാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ ശാസ്ത്രമീമാംസയോടൊപ്പം കലാഭിരുചിയും രസനയും , ജ്ഞാനയോഗത്തോടൊപ്പം ഭക്തിയോഗവും അല്പമെങ്കിലും സ്വധർമ്മം ആചരിക്കാനുള്ള അവസരവും വളരെ അപൂർവ്വമായി മാത്രം ഈശ്വരകടാക്ഷം കൊണ്ടും പൂർവ്വജന്മപുണ്യം കൊണ്ടും ലഭിച്ചതാണെന്ന് ഞാനറിയുന്നുണ്ട്. അക്കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ ആവലാതികളോ പരിഭവങ്ങളോ ഇല്ല. എന്നെ ഞാനാക്കിയ ഓരോ സുഖാനുഭവത്തിനും നന്ദി, ഓരോ ദുഃഖാനുഭവത്തിനും നന്ദി. അവയിലൊക്കെ ഞാനെന്നും ഈശ്വരഹസ്തം മാത്രം കാണുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണഗീതം മാത്രം കേൾക്കുന്നു. ഇത് എന്റെ ജീവിതഗീത,എന്റെ പാഥേയം.

Filename:	എന്റെ ജീവിതഗീത.docx
Directory:	C:\Users\user\Documents
Template:	C:\Users\user\AppData\Roaming\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title:	
Subject:	
Author:	user
Keywords:	
Comments:	
Creation Date:	6/11/2016 8:49:00 AM
Change Number:	58
Last Saved On:	5/19/2020 7:58:00 AM
Last Saved By:	user
Total Editing Time:	239 Minutes
Last Printed On:	5/19/2020 7:59:00 AM
As of Last Complete Printing	
Number of Pages:	24
Number of Words:	4,871 (approx.)
Number of Characters:	27,767 (approx.)